

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.615 van 24 maart 2015
in de zaak A. 210.540/X-15.850.**

In zake : Sonia CNOPS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE EVERE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ann Coolsaet
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Arthur Goemaerelei 69
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en
 eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ingrid Opdebeek
 kantoor houdend te 2630 Aartselaar
 Karel van de Woestijnelaan 7

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evere van 23 juli 2013 waarbij aan Sonia Cnops de tuchtstraf van schorsing voor een periode van vijf dagen wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Elke Goossens, die *loco* advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor verzoekster, en advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is vast benoemd kinderverzorgster in dienst bij de gemeente Evere, in het kinderdagverblijf De Hummeltjes.

Op 1 maart 2013 vraagt de directrice van het kinderdagverblijf de personeelsleden om voortaan het uur van aankomst en vertrek te noteren in een schrift in het personeelslokaal, op de derde verdieping.

In een brief van de directrice aan het gemeentebestuur signaleert zij dat de kinderverzorgsters onder druk staan van collega's om de uren niet te noteren in het boekje en om solidair te zijn tegen de directie en dat dit het voor de meeste ploegleden zeer moeilijk maakt. Zij zegt te verwachten dat er maatregelen getroffen worden voor het in de praktijk brengen van de nieuwe regels.

Op 25 april 2013 stelt de gemeentesecretaris een tuchtverslag op tegen verzoekster.

Met een brief van 13 mei 2013 wordt verzoekster uitgenodigd om door het college van burgemeester en schepenen te worden gehoord over de volgende feiten:

“- tijdens de periode van 01.03.2013 tot 12.03.2013 het schrift met de aankomst- en vertrektijden niet te hebben ondertekend en dit ondanks de herinnering aan de hiervoor geldende procedure die werd opgehangen aan de panelen van de kribbe op 05.03.2013.

- vanaf 13.03.2013 het schrift te hebben ondertekend maar minstens één maal, met name op 04.04.2013, het vertrekuur te hebben ingeschreven op het moment van de inschrijving van het aankomstuur en tevens een uurrooster te hebben vermeld dat niet overeenkwam met uw officiële uurrooster.

- op 07.03.2013 te hebben gezegd ‘ik ben weg om 5 voor’ en, na hierover te zijn aangesproken door Mevr. [N.] te hebben bevestigd dat u dit heeft gezegd en dat Mevr. [N.] dit gerust mocht noteren.

Op diezelfde dag het werk vroegtijdig te hebben verlaten (om 16u53 in plaats van om 17u), ondanks het feit dat Mevr. [N.] u gevraagd had om uw uurrooster te respecteren.”

De hoorzitting heeft plaats op 4 juni 2013.

Het college van burgemeester en schepenen beslist op 23 juli 2013 om verzoekster de tuchtstraf van schorsing voor een periode van vijf dagen op te leggen.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van verzoekster

4. Verzoekster leidt een eerste middel af uit de “[s]chending van de beginselen van het behoorlijk bestuur in het algemeen, en in het bijzonder schending van de motiveringsplicht en de Uitdrukkelijke Motiveringswet dd. 29 juli 1991”. Toegelicht wordt in de eerste plaats dat de motivering van de bestreden beslissing niet deugdelijk en niet draagkrachtig is. Voorts wordt betoogd dat de bestreden beslissing nalaat de argumenten van verzoekster te bespreken en zelfs niet motiveert waarom ze niet worden gevolgd. Nochtans wordt besloten tot een zware tuchtstraf en is verzoekster al dertig jaar tewerkgesteld in dezelfde functie, met zeer gunstig gevolg.

Beoordeling

5. De bestreden tuchtstraf moet, net als elke andere administratieve rechtshandeling, berusten op motieven die de beslissing naar recht, inbegrepen naar redelijkheid, kunnen dragen.

Die motieven dienen, opdat zou zijn voldaan aan de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, in de tuchtstraf zelf formeel tot uitdrukking te worden gebracht.

Deze formele motieven moeten er daarbij genoegzaam van doen blijken dat de tuchtoverheid, bij het nemen van haar beslissing, het verweer van het tuchtrechtelijk vervolgde personeelslid in aanmerking heeft genomen. Dit betekent echter niet dat de tuchtoverheid ertoe verplicht zou zijn om het gevoerde verweer punt voor punt te beantwoorden. Het volstaat in principe dat de formele

motivering afdoende aangeeft waarom het bestuur tot zijn beslissing is gekomen niettegenstaande het verweer.

6. Anders dan in het middel wordt beweerd, wordt in de formele motivering van de bestreden beslissing wél aandacht besteed aan de argumenten die verzoekster tijdens de hoorzitting naar voor bracht. De verwerende partij blijkt zelfs die argumentatie te zijn gevolgd waar zij uitdrukkelijk doet kennen dat uit een kopie van een uittreksel uit het betrokken schrift en een kopie van verzoeksters uurrooster – die op verzoeksters vraag aan het dossier werden toegevoegd – “blijkt dat Mevr. Cnops, Sonia, op 04.04.2013 haar officiële uurrooster wel heeft gerespecteerd”.

7. Welke andere argumenten van verzoekster volgens haar ten onrechte veronachtzaamd zouden zijn en in welk opzicht precies de motieven van de bestreden tuchtstraf dan wel ondeugdelijk zijn, wordt in het verzoekschrift met geen woord toegelicht. Ook niet in de memorie van wederantwoord, trouwens, die alleen maar een herhaling behelst van het verzoekschrift, niettegenstaande de repliek in de memorie van antwoord waarin de verwerende partij erop wees dat verzoekster “ten dele gelijk [kreeg] in haar verweer” en dat “de bestreden beslissing expliciet [vermeldt] – behoudens de hiervoor vermelde feiten van 04.04.2013 – dat de duidelijk weergegeven tuchtfeiten niet worden betwist”.

8. Er is bijgevolg reden om het middel te verwerpen, zowel wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht als de schending van de formele motiveringsverplichting betreft.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoekster

9. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan “van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het verwachtingsbeginsel en het rechtszekerheid- en het

vertrouwensbeginsel”. Verzoekster wijst erop dat verschillende personen zich in een identieke situatie bevinden. Sommigen, zoals H. M. en A. P. hebben het schrift tot 12 april 2013 nooit ondertekend, verzoekster slechts tot 11 maart 2013. Toch hebben H. M. en A. P. enkel een verwittiging van de gemeentesecretaris gekregen. Het is duidelijk dat er sprake is van favoritisme en willekeur, en dat de gedrags- of beleidsregels niet op eenzelfde wijze worden toegepast.

Beoordeling

10. Naar de verwerende partij in de memorie van antwoord uitlegt, is er naar aanleiding van de vaststelling van de niet-naleving van de nieuwe organisatorische regels in de kinderkribbe een tuchtvervolging gestart tegen negen personeelsleden. Allen kregen een tuchtstraf opgelegd: drie kregen een schorsing, de anderen – onder wie H. M. en A. P. – een waarschuwing of berisping.

Bovendien, aldus nog de verwerende partij, is verzoekster, in tegenstelling tot H. M. en A. P., niet alleen gestraft voor het niet invullen van het schrift, maar ook omdat zij “bovendien minstens één keer meteen het vertrekuur genoteerd [heeft] op het moment van aankomst én het werk minstens één keer vroegtijdig [heeft] verlaten”.

11. Het voorgaande wordt door verzoekster niet betwist. Het wijst uit dat zij de in het middel aangevoerde rechtsregels ten onrechte voor geschonden houdt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust